

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá søgum um serligar fólkafundir úr blaðnum Neistin hjá ungmannafelagnum Merkið.

istentur” og hefur vist verið á landskrivstovuni frá fyrstu tíð. Hon bleiv kallað frk. Jacobsen.

Síðan vóru tað Esther Bech, dóttir kenda vinnulívmanni Christian Holm Jacobsen, Torbjørg Skovgaard, ættað av Tórgarði, Elisa Bentsen, Maria Miné, Dorit Kærbech, og Hjørdis Thomsen, seinni gift Persson.

Hetta var seinast undir sjálvstýrislandsstýrinum, at Ásla kom inn í myndina. Løgtingsval skuldi verða 8. november sama ár.

Løgmaður var sum sagt Hákun Djurhuus, og landsstýrismenn vóru Erlendur Patursson, Karsten Hoydal og Niels Winther Poulsen.

Í Tinganesi vóru tá eisini aðrar deildir sum líkningsarráðið, mannaltalsstova, fiskirannsóknarstova, fiskivinnustova og kommunala eftirlitið. Í húsi fyri seg vóru arrestin og skattadeildin.

Ytst á Tinganesi arbeiddu landsstýrisfólkini. Her vóru eisini íbúðir, har landsstýrismenn búðu. Her búðu so skiftivís Kristian Djurhuus, Niels Winther Poulsen, Sámæl Petersen og Petur Mohr Dam.

Men tað var funnið útav, at hetta var ein óheppin skipan fyri báðar partar at hava landsstýrisfólk búgvandi so nær umsitingini. Tað bleiv eisini brúk fyri íbúðunum til skrivstovur.

Fjølbroyttar uppgávur

Ein av fyrstu uppgávuunum hjá Áslu var hvønn morgun at fara eftir posti á posthúsinum. Hetta var ein uppgáva hjá næmingunum. Posturin varð opnaður av Onnu Katrinu og latin stjóranum, seinni varð hann skrásettur í journalini og síðan býttur út til teirra, sum varaðu av málunum, sum posturin snúði seg um.

Skrivstovuarbeiði var tá í tíðini heilt øðrvísi enn nú. Skrivi-maskinurnar vóru av tí gamla slagnum, har skrivast skuldi við ”handakraft”. Tá brøv vórðu skrivað, skuldi tað vera við gjøgn-umslagi, har eitt kalkerpappír skuldi vera fyri hvørt kopi, og ofta skuldu vera fleiri kopi. Varð skrivað skeivt, skuldi eitt viskileður til at fjerna tað feilskrivaða. Hetta mátti eisini rættast í kopinum. Eitt framstig var sokallaða einglablóðið, eitt slag av hvítari máling at smyrja á tað, sum var skrivað skeivt.

Í 1970-árunum hendi ein kollvelting. Hetta vóru skrivimaskinur við rættingarknøtti. Var ein bókstavur skrivaður skeivt, kundi hann strikast við at trýsta á ein knøtt, og so kundi rætti bókstavurin skrivast. Hetta var so snilt, at ein illa kundi trúgva tí.

Í fyrru helvt av áttatiárunum komu tær fyrstu teldurnar við teirri kollvelting, sum hesar merktu, tá slapst eisini undan at nýta kalkerpappír.

Skuldi eitt kopi takast, skuldi tað gerast inn í einum myrkum rúmi. Tað kundi bara eitt kopi takast í senn, so hetta kundi vera sera drúgt, um tað var nógv sum skuldi kopierast. Í dag verður hetta gjørt automatiskt eftir eini lítlari løtu uttan mun til, um nógv eintøk skulu framleiðast.

Var eisini lögtingskrivstova

Tá í tíðini virkaði landsskrivstovan eisini sum lögtingskrivstova. Her vóru lógaruppskotini skrivað, eisini tey hjá andstøðuni. Øll uppskot skuldi eisini margfaldast til allar lögtingslimir og nakað væl afturat, sum tørvur kundi vera á.

Hetta er í dag løtuverk, men tað var tað ikki tá. Alt tilfarið skuldi skrivast á stensilar til duplikering. Varð skrivað skeivt, so varð eitt slag av reyðum blekki at nýta til at dekkja tað, sum var skeivt. So kundi rætti bókstavurin skrivast. Seinni kom eitt framstig, og tað var stensilbrennarar. Skrivað varð á vanligum pappíri, sum so varð brent inn á ein stensil, men framvegis var tað tíðarkrevjandi.

Í dag liggur alt inni á teldu. Við henni slapst eisini undan, at fólk komu út í Tinganes at biðja um tað ella tað lógaruppskotið. Tey kunnu sjálvi finna tað á heimasíðuni hjá lögtinginum. Alt hetta hefur lætt nógv um arbeids-gongdirnar.

Løgmaður skuldi vátta øll útgjöld

Tá var skipanin eisini tann, at løgmaður skuldi undirskriva øll útreiðsluskjøl omanfyri eina ávísu upphædd, áðrenn tey vóru goldin. So tað var eisini ein uppgáva at fara til lögmann at fáa hesa undirskrift. Men tað var ikki altíð, at hann var tøkur, so ofta mátti ein standa í bíðirøð fyri at sleppa inn til lögmann.

Johan Djurhuus var sum sagt stjóri á landsskrivstovuni. Hann var sonur Kristian Djurhuus, sum hevði verið løgmaður frammanundan. Hann var ein ógvuliga sáttligur maður. Hann hevði eisini ein serligan myndugleika. Tá ið tað vóru lögfrøðiligar spurningar, eisini í tinginum, so vórðu teir lagdir fyri hann. Tá hann hevði sagt sína hugsan, so var eingin spurningur settur við tað. Hetta gav sjálvsagt stabilitet í skipanini.

Nýggir løgmen

Sama heystið sum Ásla byrjaði á landskrivstovuni var lögtingsval. Úrslitið var, at sjálvstýris-samgongan misti meirilutan. Tað kom at standa 13-13 millum samgongu og andstøðu. Tað vóru drúgvur úrslitaleysar samráðingar um nýggja samgongu. Tað varð enntá samtykt eitt uppskot um nýval. Men millum

Fyrsti løgmaður, Ásla kom at arbeiða fyri, var Hákun Djurhuus.

2. og 3. viðgerð kom samgonga av teimum gomlu heimastýrisflokkinum, Javnaðarflokkinum, Sambandsflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum. Petur Mohr Dam gjørdist aftur løgmaður.

Petur Mohr Dam doyði eftir at hava verið løgmaður í tvey ár. Hann hevði tá partvíst røkt lögmansembætið frá Landsjúkrahúsinum. Tá ið Dam doyði, var Javnaðarflokkurin í teirri stöðu, at teir mettu seg ikki hava ein tókan lögmann at taka við. Tískil varð avgjørt, at Kristian Djurhuus skuldi taka við eftir Dam. Helst hefur tað talt, at hann var royndur á økinum. Hann var eisini í landsstýrinum tá. Javnaðarflokkurin fekk afturfyri tveir landsstýrismenn. Teir vóru Jákup Lindenskov, sum hevði verið tingmaður fyri flokkin, og Villy Sørensen, sum hevði verið blaðstjóri á Sosialinum í mong ár.

Aftaná eitt ár hendi tað syrgiliga, at Villy Sørensen knappliga doyði. Tá var tað, at Atli Dam kom heim úr Kuwait at taka við starvinum hjá Villa, sum hevði umsiðið fiskivinnumál. Hetta valskeiðið kom at vera merkt av, at tvey landsstýrisfólk doyðu ár um ár.

Eftir valið í 1970 helt sama samgongan fram, men nú var tað við Atla Dam sum lögmanni.

Aftaná valið í 1974 vildu Atli Dam og flokkurin royna nakað heilt nýtt. Tá er tað, at samgonga verður gjørd millum Javnaðarflokkin, Tjóðveldisflokkin og Fólka flokkin. Hetta var ein samgonga, sum á summum økjum var meira frísinnað enn tann undanfarna, sum í sjálvstýrismálum. Í hesum skeiðnum var postverkið yvirtikið.

Henda samgongan helt fram aftaná valið í 1978, men nú var stevið millum flokkarnar ikki so gott, og hetta endaði við nývali í úrtíð í 1980. Tá er tað, at Pauli Ellefsen bleiv løgmaður. Aftaná valið í 1984 varð Atli Dam aftur løgmaður. Hann kom at vera

Ásla kom eisini at starvast saman við Kristian Djurhuus, lögmanni

løgmaður í tilsamans 16 ár, tað longsta skeiðið, nakar løgmaður hefur sitið. Næstur honum er Kristian Djurhuus við 10 árum. Umframt var hann landsstýrismaður í átta ár.

Løgtingskrivstovan

Í 1987 verður hildið, at lögtingið skuldi hava sína egnu skrivstovu. Hugskotið aftanfyri var at gera lögtingið meira óheft av landsstýrinum, sum grundleggjandi var ein skilagóður tanki.

Løgtingskrivstovan, sum fyrst helt til á gamla Apoteki, byrjaði sítt virki 1. september 1987. Kristoffer Thomassen varð settur sum stjóri. Hann hevði frammanundan arbeiðt í landsstýrinum. Afturat honum vóru tá Ester Bech og Marius Rein, kendur frá Kringvarpinum. Ásla

Atli Dam. Seinasti løgmaður, Ásla arbeiðdi fyri

og Óluva Hansen komu í starv 1. oktober, ein mánað seinni.

Aftaná Kristoffur bleiv Beinta Festirstein stjóri, men hon var bara stutta tíð. Aftaná hana bleiv tað Súsanna Danielsen, sum var systurdóttur Onnu Katrinu, sum Ásla kom at arbeiða saman við, tá ið hon kom í Tinganes av fyrstu tíð. Nú er tað Jonhard Klettheggj.

Aftaná gamla Apotek var lögtingskrivstovan eitt stutt skifti í gomlu Dimmalætting, og nú er hon í tí umbygda lögtinginum. Umsitingin hefur ment seg, hon er nú komin upp á 11 fólk.

Trúgv og lítillátin

Starvsfelagar siga um Áslu, at hon var trúgv og lítillátin. Hon gjørdi ongan háva av sær.

Hennara fremsta styrki var, at hon dugdi so væl føroyskt. Tað, hon gjørdi, kundi eingin seta fingurin á. Tí kom Ásla at rættlesa nógv av tilfarinum á skrivstovuni, og ein kann hugsa sær, at hetta var ikki altíð so einfalt.

Hon var eisini ein teirra, sum rættlas lögtingsssøguna, sum kom út fyri nøkrum árum síðani. Ásla sigur, at hon hefur havt tað gott í hesum arbeiðsplássum hjá tí almenna.

Teir lögmen, sum hava verið, síðan Ásla kom á lögtingskrivstovuna eru Jógvan Sundstein, Marita Petersen, Edmund Joensen, Anfinn Kallsberg, Jóannes Ejdesgaard, Kaj Leo Holm Johannesen og Aksel V. Johannesen. Teir hefur hon ikki beinleiðis virkað fyri sum lögmen, men hon hefur so arbeiðt fyri teir sum lögtingsmenn. So tað er rætt at siga, at vit hava havt 13 lögmen, og Ásla hefur arbeiðt fyri 12 av teimum. Umframt er eitt ótal av lögtings- og landsstýrismonnum, sum hon hefur virkað fyri. Tískil hefur hon upplivað stóran part av okkara politisku søgu.

Gott at ganga heima

Ásla fór úr starvi í 2016, beint áðrenn hon kundi havt 50 ára starvsdag. Hon heldur, at tað er deiligt at ganga heima, og hon hefur nokk at gera. Hon gongur í tveimum bindiklubbnum. Og so koma tey eisini í miðjanshúsið á Argjum, har hon og Hans Jacob syngja við í kórinum. Eisini er hon við í sjómankvinnuringinum á Argjum.

Ásla er gift við Hans Jacob Stenberg av Roykheggi í Saltnesi. Hann hefur arbeiðt síni 40 ár á bileftirlitinum. Tey eiga triggjar synir, Jóhan, Jákup og Jónfinn. Ommubørnini eru trý og tað fjórða er á veg.

Áslu verður ynskt hjartaliga til lukku við teimum 70 árunum leygardagin.